

EU:s tåg-, fartygs- och busspassagerarförordningar – tillsyn och sanktioner

Sammanfattning

I betänkandet behandlar utskottet den tidigare regeringens proposition 2013/14:239 EU:s tåg-, fartygs- och busspassagerarförordningar – tillsyn och sanktioner.

Genom EU:s tåg-, fartygs- och busspassagerarförordningar får resenärer vissa rättigheter och transportörer vissa skyldigheter. Det handlar bl.a. om rätt till ersättning och information vid förseningar och krav på åtgärder för att underlätta resandet för personer med funktionsnedsättning eller nedsatt rörlighet. Bestämmelserna är direkt tillämpliga i Sverige.

Medlemsstaterna ska utse tillsynsmyndigheter och fastställa sanktioner som ska gälla vid överträdelser av förordningarna. Propositionen innehåller förslag till bestämmelser om tillsyn och sanktioner. Bestämmelserna föreslås bli införda i en ny lag med kompletterande bestämmelser till passagerarförordningarna.

I den nya lagen får dessutom regeringen uppgiften att utse bussterminaler där det ska finnas assistans för personer med funktionsnedsättning eller nedsatt rörlighet i enlighet med busspassagerarförordningen. Regeringen får överlämna uppgiften åt en statlig myndighet eller en regional kollektivtrafikmyndighet.

Vidare föreslås ändringar i lagen om lufttransporter. Genom ändringarna införs sanktioner vid överträdelser av EU-rättsliga bestämmelser om prissättning.

Den nya lagen och lagändringarna är avsedda att träda i kraft den 1 januari 2015.

Ingen motion har väckts med anledning av propositionen, och utskottet föreslår att riksdagen antar propositionens lagförslag.

Innehållsförteckning

Sammanfattning..... 1

Innehållsförteckning 2

Utskottets förslag till riksdagsbeslut 3

Redogörelse för ärendet 4

Utskottets överväganden..... 6

 EU:s tåg-, fartygs- och busspassagerarförordningar - tillsyn och sanktioner 6

Bilaga 1

Förteckning över behandlade förslag..... 8

 Propositionen 8

Bilaga 2

Regeringens lagförslag 9

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

EU:s tåg-, fartygs- och busspassagerarförordningar - tillsyn och sanktioner

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag med kompletterande bestämmelser till EU:s tåg-, fartygs- och busspassagerarförordningar,
2. lag om ändring i lagen (1970:417) om marknadsdomstol m.m.,
3. lag om ändring i lagen (1992:1672) om paketresor,
4. lag om ändring i järnvägslagen (2004:519),
5. lag om ändring i marknadsföringslagen (2008:486),
6. lag om ändring i lagen (2010:510) om lufttransporter,
7. lag om ändring i järnvägstrafiklagen (1985:192),
8. lag om ändring i lagen (1985:193) om internationell järnvägstrafik,
9. lag om ändring i sjölagen (1994:1009),
10. lag om ändring i lagen (2006:1116) om information till passagerare m.m.

Därmed bifaller riksdagen proposition 2013/14:239 punkterna 1–10.

Stockholm den 23 oktober 2014

På civilutskottets vägnar

Caroline Szyber

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Caroline Szyber (KD), Johan Löfstrand (S), Ewa Thalén Finné (M), Hillevi Larsson (S), Lars Eriksson (S), Roger Hedlund (SD), Carl-Oskar Bohlin (M), Eva Sonidsson (S), Ola Johansson (C), Emma Hult (MP), Thomas Finnborg (M), Leif Nysmed (S), Mikael Eskilander (SD), Nooshi Dadgostar (V), Johanna Haraldsson (S), Mats Green (M) och Johan Pehrson (FP).

Redogörelse för ärendet

Inom EU har det bedrivits ett omfattande arbete med att stärka resenärers rättigheter.

Tidigare har det antagits två förordningar på luftfartsområdet. Den ena är Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (förordningen om nekad ombordstigning). Den andra är Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2006 av den 5 juli 2006 om rättigheter i samband med flygresor för personer med funktionshinder och personer med nedsatt rörlighet.

Sedan 2007 har det antagits ytterligare tre förordningar om resenärers rättigheter vid tåg-, fartygs- och busstransporter:

- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1371/2007 av den 23 oktober 2007 om rättigheter och skyldigheter för tågresenärer (tågpassagerarförordningen),
- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1177/2010 av den 24 november 2010 om passagerares rättigheter vid resor till sjöss och på inre vattenvägar och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 (fartygspassagerarförordningen),
- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 181/2011 av den 16 februari 2011 om passagerares rättigheter vid busstransport och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 (busspassagerarförordningen).

Tågpassagerarförordningen tillämpas sedan den 3 december 2009, fartygspassagerarförordningen sedan den 18 december 2012 och busspassagerarförordningen sedan den 1 mars 2013.

Den tidigare regeringen utsåg genom förordningen (2012:772) om behöriga myndigheter för resenärers rättigheter Konsumentverket och Transportstyrelsen till tillsynsmyndigheter för tåg-, fartygs- och busspassagerarförordningarna.

De tre EU-förordningarna gör det nödvändigt att komplettera svensk lagstiftning i några avseenden. Det handlar i första hand om att sanktioner ska finnas att tillgå för det fall skyldigheterna enligt förordningarna inte följs. Förslag till sådana sanktioner lämnas i den inom Justitiedepartementet utarbetade departementspromemorian Lag om resenärers rättigheter – kompletterande bestämmelser (Ds 2013:44).

I promemorian föreslås också bestämmelser om sanktioner som kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1008/2008 av den 24 september 2008 om gemensamma regler för tillhandahållande av lufttrafik i

gemenskapen (omarbetning). Vidare föreslås i promemorian en ändring av den sanktion som gäller vid överträdelser av informationsskyldigheter i tre andra EU-förordningar på luftfartens område.

Promemorian har remissbehandlats. Det har också skett en kompletterande remittering av förslag till författningstext.

I promemorian finns också förslag som inte är nödvändiga för att uppfylla EU-rättens krav. Förslagen syftar till att möjliggöra förslagen i betänkandet Lag om resenärers rättigheter i lokal och regional kollektivtrafik (SOU 2009:81) genom att undanta viss tågtrafik från tillämpningen av vissa bestämmelser i tågpassagerarförordningen. Förslagen i promemorian kompletterar också betänkandets förslag. Avsikten var att lämna ett samlat förslag i de frågor som omfattas av betänkandet och promemorian. Mot bakgrund av att Europeiska kommissionen har inlett ett överträdelseärende mot Sverige om bristande uppfyllelse av busspassagerarförordningen omfattar dock denna proposition endast de förslag som bedöms vara nödvändiga för att uppfylla förordningarnas krav.

Lagrådet har yttrat sig över lagförslagen.

Propositionens förslag till riksdagsbeslut finns i bilaga 1 och lagförslagen i bilaga 2.

Ingen motion har väckts med anledning av propositionen.

Utskottets överväganden

EU:s tåg-, fartygs- och busspassagerarförordningar - tillsyn och sanktioner

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar propositionens lagförslag.

Propositionen

I betänkandet behandlar utskottet den tidigare regeringens proposition 2013/14:239 EU:s tåg-, fartygs- och busspassagerarförordningar – tillsyn och sanktioner.

Genom EU:s tåg-, fartygs- och busspassagerarförordningar får resenärer vissa rättigheter och transportörer vissa skyldigheter. Det handlar bl.a. om rätt till ersättning och information vid förseningar och krav på åtgärder för att underlätta resandet för personer med funktionsnedsättning eller nedsatt rörlighet. Bestämmelserna är direkt tillämpliga i Sverige. Medlemsstaterna ska utse tillsynsmyndigheter och fastställa sanktioner som ska gälla vid överträdelser av förordningarna.

I propositionen föreslår den tidigare regeringen att det ska införas en ny lag med kompletterande bestämmelser till tåg-, fartygs- och busspassagerarförordningarna. Den nya lagen ska bl.a. innehålla bestämmelser om tillsyn och sanktioner.

Om information inte lämnas enligt vad som föreskrivs i tåg-, fartygs- eller busspassagerarförordningen, ska sanktioner i marknadsföringslagen användas. Detsamma ska gälla vid överträdelser av informationsskyldigheter enligt vissa EU-förordningar på luftfartens område.

Det ska införas en särskild marknadsrättslig sanktion som gäller vid överträdelser av andra konsumentskyddande bestämmelser i passagerarförordningarna, bl.a. bestämmelserna om tillhandahållande av biljetter och bokningar och om assistans till resenärer med funktionsnedsättning. Sanktionen ska innebära att den som inte uppfyller sin skyldighet enligt någon av förordningarna ska kunna åläggas att göra det. Åläggandet ska få förenas med vite. Konsumentombudsmannen ska då ha samma utrednings- och tillsynsbefogenheter som står till buds när marknadsföringslagen är tillämplig. En särskild marknadsrättslig sanktion ska också gälla vid överträdelser av förbudet mot diskriminering vid tillgång till passagerar- och fraktpriser enligt EU-förordningen om gemensamma regler för tillhandahållande av lufttrafik i gemenskapen.

Den ansvariga tillsynsmyndigheten ska bemyndigas att meddela de förelägganden som behövs för efterlevnaden av bestämmelser av teknisk karaktär

i tågpassagerarförordningen, bl.a. bestämmelserna om tillgänglighet för resenärer med funktionsnedsättning vid stationer och perronger och om åtgärder för att trygga resenärernas personliga säkerhet. Samma möjlighet för tillsynsmyndigheten ska finnas beträffande skyldigheterna enligt fartygs- och busspassagerarförordningarna att inrätta förfaranden för utbildning av personal om funktionsnedsättningar och funktionshinder. Ett föreläggande ska få förenas med vite. Ett beslut om föreläggande ska kunna överklagas till en allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd ska krävas vid överklagande till kammarrätten.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska bemyndigas att meddela föreskrifter om avgifter för tillsyn enligt fartygs- och busspassagerarförordningarna.

Konsumentverkets nuvarande tillsynsansvar rörande EU-förordningen om gemensamma regler för tillhandahållande av lufttrafik i gemenskapen ska framgå av lag. Det ska också framgå av lag att tillsynsmyndigheter för passagerarförordningarna utses av regeringen.

Uppgiften att utse bussterminaler där assistans för personer med funktionsnedsättning eller nedsatt rörlighet ska tillhandahållas i enlighet med busspassagerarförordningen ska överlämnas till regeringen. Regeringen ska i sin tur få överlämna uppgiften åt en regional kollektivtrafikmyndighet eller en statlig myndighet.

Ett beslut av en regional kollektivtrafikmyndighet eller en statlig myndighet att utse en bussterminal ska kunna överklagas till en allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd ska krävas vid överklagande till kammarrätten.

Den nya lagen och lagändringarna är avsedda att träda i kraft den 1 januari 2015.

Utskottets ställningstagande

Det har inte väckts någon motion med anledning av propositionen. Utskottet anser att riksdagen av de skäl som angetts i propositionen bör anta de framlagda lagförslagen.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2013/14:239 EU:s tåg-, fartygs- och busspassagerarförordningar – tillsyn och sanktioner:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s tåg-, fartygs- och busspassagerarförordningar.
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1970:417) om marknadsdomstol m.m.
3. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1992:1672) om paketresor.
4. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i järnvägslagen (2004:519).
5. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i marknadsföringslagen (2008:486).
6. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2010:510) om lufttransporter.
7. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i järnvägstrafiklagen (1985:192).
8. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1985:193) om internationell järnvägstrafik.
9. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i sjölagen (1994:1009).
10. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2006:1116) om information till passagerare m.m.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s tåg-, fartygs- och busspassagerarförordningar

Härigenom föreskrivs följande.

Tåg-, fartygs- och busspassagerarförordningarna

1 § I denna lag finns bestämmelser som kompletterar

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1371/2007 av den 23 oktober 2007 om rättigheter och skyldigheter för tågresenärer (tågpassagerarförordningen),

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1177/2010 av den 24 november 2010 om passagerares rättigheter vid resor till sjöss och på inre vattenvägar och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 (fartygspassagerarförordningen), och

3. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 181/2011 av den 16 februari 2011 om passagerares rättigheter vid busstransport och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 (busspassagerarförordningen).

Tillsyn över att förordningarna följs

2 § Den eller de myndigheter som regeringen bestämmer utövar tillsyn över att de skyldigheter som följer av tåg-, fartygs- och busspassagerarförordningarna fullgörs.

3 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgifter för tillsyn enligt tåg-, fartygs- och busspassagerarförordningarna.

Sanktioner

4 § Skyldighet att lämna information föreskrivs för jämvägsföretag, biljettutfärdare, stationsförvaltare, researrangörer, transportörer, resebyråer, terminaloperatörer och hamnmyndigheter i

1. artiklarna 4, 8, 9.5, 18.1, 20, 22.3, 28.2 och 29 i tågpassagerarförordningen,

2. artiklarna 8.5, 9.2–9.4, 10, 12.3, 13.3, 16, 22 och 23 i fartygspassagerarförordningen, och

3. artiklarna 10.2, 10.5, 11.2–11.5, 13.2, 14.5, 20, 24 och 25 i busspassagerarförordningen.

Om information inte lämnas enligt någon av de bestämmelser som anges i första stycket, ska marknadsföringslagen (2008:486) tillämpas, med undantag av 29–36 §§ om marknadsstörningsavgift. Sådan information ska anses vara väsentlig enligt 10 § tredje stycket den lagen.

5 § Andra skyldigheter än att lämna information föreskrivs för järnvägsföretag, biljettutfärdare, stationsförvaltare, researrangörer, transportörer, resebyråer och terminaloperatörer i

1. artiklarna 9.1–9.4, 18.3–18.5, 19, 22.1, 23, 24, 27 och 28 i tågpassagerarförordningen,

2. artiklarna 4, 7–8.4, 9.1, 10–13.2, 15.4 och 24 i fartygspassagerarförordningen, och

3. artiklarna 4, 8, 9, 10.1, 10.3, 10.4, 11.1, 13–15, 17.3, 26 och 27 i busspassagerarförordningen.

Den som inte fullgör en sådan skyldighet får åläggas att göra det. Åläggandet får förenas med vite. En talan om ett sådant åläggande väcks vid Marknadsdomstolen av Konsumentombudsmannen.

I ett tillsynsärende om en skyldighet som avses i första stycket tillämpas 42–45 §§ marknadsföringslagen (2008:486) och det som i övrigt gäller enligt den lagen vid tillämpning av de bestämmelserna.

6 § I ett fall som inte är av större vikt får Konsumentombudsmannen meddela ett föreläggande om ett sådant åläggande som avses i 5 §. Bestämmelserna i 28 § marknadsföringslagen (2008:486) ska då tillämpas.

7 § Den myndighet som utövar tillsyn över fullgörandet av de skyldigheter som anges i artiklarna 10.1, 10.2, 10.4, 21 och 26 i tågpassagerarförordningen, artikel 14 i fartygspassagerarförordningen och artikel 16.1 i busspassagerarförordningen får meddela de förelägganden som behövs för att bestämmelserna ska följas.

Ett sådant föreläggande får förenas med vite.

Befogenhet att utse bussterminaler

8 § Regeringen eller, efter regeringens bestämmande, en statlig myndighet eller de regionala kollektivtrafikmyndigheter som avses i lagen (2010:1065) om kollektivtrafik får i det enskilda fallet besluta om att utse bussterminaler där assistans för personer med funktionsnedsättning eller nedsatt rörlighet ska tillhandahållas i enlighet med busspassagerarförordningen.

Överklagande

9 § Tillsynsmyndighetens beslut om föreläggande enligt 7 § får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Detsamma gäller ett beslut av en statlig myndighet eller en regional kollektivtrafikmyndighet om att utse en bussterminal enligt 8 §.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2 Förslag till lag om ändring i lagen (1970:417) om marknadsdomstol m.m.

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1970:417) om marknadsdomstol m.m.¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §²

Marknadsdomstolen handlägger mål och ärenden enligt

1. konkurrenslagen (2008:579),
2. marknadsföringslagen (2008:486),
3. lagen (1994:1512) om avtalsvillkor i konsumentförhållanden,
4. lagen (1984:292) om avtalsvillkor mellan näringsidkare,
5. lagen (2000:1175) om talerätt för vissa utländska konsumentmyndigheter och konsumentorganisationer,
6. försäkringsavtalslagen (2005:104),
7. lagen (2005:590) om insyn i vissa finansiella förbindelser m.m.,
8. lagen (2006:484) om franchisegivares informationsskyldighet,
9. lagen (2010:510) om lufttransporter,
10. lagen (1986:436) om näringsförbud, *och*
11. lagen (2010:1350) om uppgiftsskyldighet i fråga om marknads- och konkurrensförhållanden.

10. lagen (1986:436) om näringsförbud,
11. lagen (2010:1350) om uppgiftsskyldighet i fråga om marknads- och konkurrensförhållanden, *och*

12. lagen (2014:000) med kompletterande bestämmelser till EU:s tåg-, fartygs- och busspassagerarförordningar.

Bestämmelserna i 14–22 §§ tillämpas inte i mål eller ärenden enligt konkurrenslagen, marknadsföringslagen, försäkringsavtalslagen, lagen om insyn i vissa finansiella förbindelser m.m., lagen om franchisegivares informationsskyldighet, lagen om lufttransporter, lagen om näringsförbud *eller* lagen om uppgiftsskyldighet i fråga om marknads- och konkurrensförhållanden. I mål enligt marknadsföringslagen, försäkringsavtalslagen *eller* lagen om franchisegivares informations-

Bestämmelserna i 14–22 §§ tillämpas inte i mål eller ärenden enligt konkurrenslagen, marknadsföringslagen, försäkringsavtalslagen, lagen om insyn i vissa finansiella förbindelser m.m., lagen om franchisegivares informationsskyldighet, *13 eller 15 §* lagen om lufttransporter, lagen om näringsförbud, lagen om uppgiftsskyldighet i fråga om marknads- och konkurrensförhållanden *eller 4 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s tåg-, fartygs- och busspassagerarförordningar.* I mål

¹ Lagen omtryckt 1984:294.

² Senaste lydelse 2010:1352.

skyldighet tillämpas inte heller 13 a §. I stället gäller rättegångsreglerna i dessa lagar.

enligt marknadsföringslagen, försäkringsavtalslagen eller lagen om franchisegivares informations-skyldighet tillämpas inte heller 13 a §. I stället gäller rättegångsreglerna i dessa lagar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

3 Förslag till lag om ändring i lagen (1992:1672) om paketresor

Härigenom föreskrivs att 18 § lagen (1992:1672) om paketresor ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

18 §¹

Skador som omfattas av bestämmelserna i sjölagen (1994:1009), rådets förordning (EG) nr 2027/97 av den 9 oktober 1997 om lufttrafikföretags skadeståndsansvar avseende lufttransport av passagerare och deras bagage, lagen (2010:510) om lufttransporter, järnvägstrafiklagen (1985:192) eller lagen (1985:193) om internationell järnvägstrafik ersätts enligt de bestämmelserna i stället för enligt denna lag. Arrangören är dock alltid skyldig att ersätta resenären för vad denne har rätt att fordra enligt de nämnda bestämmelserna.

Vissa skador, som omfattas av andra bestämmelser, ersätts enligt de bestämmelserna i stället för enligt denna lag. Detta gäller skador som omfattas av bestämmelserna i

1. sjölagen (1994:1009),
 2. rådets förordning (EG) nr 2027/97 av den 9 oktober 1997 om lufttrafikföretags skadeståndsansvar avseende lufttransport av passagerare och deras bagage,
 3. lagen (2010:510) om lufttransporter,
 4. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1371/2007 av den 23 oktober 2007 om rättigheter och skyldigheter för tågresenärer,
 5. järnvägstrafiklagen (1985:192), eller
 6. lagen (1985:193) om internationell järnvägstrafik.
- Arrangören är dock alltid skyldig att ersätta resenären för vad denne har rätt att fordra enligt de nämnda bestämmelserna.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Senaste lydelse 2010:514.

4 Förslag till lag om ändring i järnvägslagen (2004:519)

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 2 § och 8 kap. 11 § järnvägslagen (2004:519) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Särskilda bestämmelser om befordran av passagerare och gods finns i järnvägstrafiklagen (1985:192) och i lagen (1985:193) om internationell järnvägstrafik.

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 §

Särskilda bestämmelser om befordran av passagerare finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1371/2007 av den 23 oktober 2007 om rättigheter och skyldigheter för tågresenärer. Dessutom finns särskilda bestämmelser om befordran av passagerare och gods i järnvägstrafiklagen (1985:192) och i lagen (1985:193) om internationell järnvägstrafik.

8 kap.

11 §¹

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgifter för tillsyn, registrering och ärendehanläggning enligt denna lag, enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen samt enligt *Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1371/2007 av den 23 oktober 2007 om rättigheter och skyldigheter för tågresenärer, Kommissionens förordning (EG) nr 62/2006 av den 23 december 2005 om teknisk specifikation för driftskompatibilitet (TSD) avseende delsystemet "Telematikapplikationer för godstrafik" i det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg och Kommissionens förordning*

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgifter för tillsyn, registrering och ärendehanläggning enligt denna lag, enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen samt enligt *kommissionens förordning (EG) nr 62/2006 av den 23 december 2005 om teknisk specifikation för driftskompatibilitet (TSD) avseende delsystemet "Telematikapplikationer för godstrafik" i det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg och kommissionens förordning (EG) nr 352/2009 av den 24 april 2009 om antagande av en gemensam säkerhetsmetod för riskvärdering och riskbedömning som avses i*

¹ Senaste lydelse 2010:1568.

(EG) nr 352/2009 av den 24 april 2009 om antagande av en gemensam säkerhetsmetod för riskvärdering och riskbedömning som avses i artikel 6.3 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG.

artikel 6.3 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

5 Förslag till lag om ändring i marknadsföringslagen (2008:486)

Härigenom föreskrivs att 1 § marknadsföringslagen (2008:486) ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2014:16

Föreslagen lydelse

1 §

Denna lag har till syfte att främja konsumenternas och näringslivets intressen i samband med marknadsföring av produkter och att motverka marknadsföring som är otillbörlig mot konsumenter och näringsidkare.

Bestämmelser om marknadsföring finns bl.a. i

- lagen (1992:1672) om paketresor,
 - tobakslagen (1993:581),
 - lagen (1995:1571) om insättningsgaranti,
 - lagen (1996:1006) om anmälningsplikt avseende viss finansiell verksamhet,
 - lagen (1996:1118) om marknadsföring av kristallglas,
 - lagen (1999:268) om betalningsöverföringar inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
 - lagen (1999:158) om investerarskydd,
 - lagen (2002:562) om elektronisk handel och andra informationssamhällets tjänster,
 - lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet,
 - prisinformationslagen (2004:347),
 - lagen (2005:59) om distansavtal och avtal utanför affärslokaler,
 - försäkringsavtalslagen (2005:104),
 - lagen (2005:405) om försäkringsförmedling,
 - lagen (2006:484) om franchisegivares informationsskyldighet,
 - lagen (2010:510) om lufttransporter,
 - radio- och tv-lagen (2010:696),
 - alkohollagen (2010:1622),
 - konsumentkreditlagen (2010:1846),
 - lagen (2011:914) om konsumentskydd vid avtal om tidsdelat boende eller långfristig semesterprodukt, *och*
 - lagen (2013:1054) om marknadsföring av modersmjölksersättning och tillskottsnäring.
- lagen (2011:914) om konsumentskydd vid avtal om tidsdelat boende eller långfristig semesterprodukt,
- lagen (2013:1054) om marknadsföring av modersmjölksersättning och tillskottsnäring, *och*
- lagen (2014:000) med kompletterande bestämmelser till EU:s tåg-, fartygs- och busspassagerarförordningar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

6 Förslag till lag om ändring i lagen (2010:510) om lufttransporter

Härigenom föreskrivs att 14–17 §§ samt rubriken närmast före 14 § lagen (2010:510) om lufttransporter ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Bestämmelser i anledning av förordning (EG) nr 261/2004, förordning (EG) nr 2111/2005 och förordning (EG) nr 1107/2006

Konsumentverket ska utöva tillsyn över

1. att lufttrafikföretag fullgör de skyldigheter som följer av förordning (EG) nr 261/2004,

2. att lufttrafikföretag, researrangörer och biljettförsäljare fullgör de skyldigheter som följer av artiklarna 11 och 12 i förordning (EG) nr 2111/2005, samt

3. att lufttrafikföretag, deras agenter och researrangörer fullgör de skyldigheter som följer av artiklarna 3 och 4 i förordning (EG) nr 1107/2006.

Föreslagen lydelse

Bestämmelser med anledning av förordning (EG) nr 261/2004, förordning (EG) nr 2111/2005, förordning (EG) nr 1107/2006 och förordning (EG) nr 1008/2008

14 §

Konsumentverket ska utöva tillsyn över att lufttrafikföretag, deras agenter, researrangörer och biljettförsäljare fullgör de skyldigheter som följer av

1. förordning (EG) nr 261/2004,

2. artiklarna 11 och 12 i förordning (EG) nr 2111/2005,

3. artiklarna 3 och 4 i förordning (EG) nr 1107/2006, och

4. artikel 23 i förordning (EG) nr 1008/2008.

15 §

Ett åläggande att lämna föreskriven information får meddelas

1. ett lufttrafikföretag som inte lämnar information enligt artikel 14 i förordning (EG) nr 261/2004,

2. ett lufttrafikföretag, en researrangör eller en biljettför-

Skyldighet att lämna information föreskrivs för lufttrafikföretag, deras agenter, researrangörer och biljettförsäljare i

1. artikel 14 i förordning (EG) nr 261/2004,

2. artikel 11 i förordning (EG) nr 2111/2005,

3. artiklarna 4.3 och 4.4 i

säljare som inte lämnar information till passagerare enligt artikel 11 i förordning (EG) nr 2111/2005, och

3. ett lufttrafikföretag, dess agent eller en researrangör som inte lämnar information enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 1107/2006.

Talan om åläggande enligt första stycket väcks vid Marknadsdomstolen. En sådan talan får väckas av

*1. Konsumentombudsmannen,
2. en näringsidkare som har ingått ett avtal som rör transport med lufttrafikföretaget, dess agent, researrangören eller biljettförsäljaren, och*

3. en sammanslutning av konsumenter eller näringsidkare.

I ett sådant mål gäller i övrigt de bestämmelser i marknadsföringslagen (2008:486) som är tillämpliga i mål om åläggande att lämna information enligt 24 § den lagen.

Ett lufttrafikföretag, dess agent eller en researrangör som vägrar personer med *funktionshinder* eller nedsatt rörlighet transport i strid med artiklarna 3 och 4 i förordningen (EG) nr 1107/2006 får åläggas att vid vite erbjuda transporterna i fråga.

Talan om åläggande enligt första stycket väcks vid Marknadsdomstolen av Konsumentombudsmannen.

förordning (EG) nr 1107/2006, och

4. artikel 23.1 i förordning (EG) nr 1008/2008.

Om information inte lämnas enligt någon av de bestämmelser som anges i första stycket, ska marknadsföringslagen (2008:486) tillämpas, med undantag av 29–36 §§ om marknadsstörningsavgift. Sådan information ska anses vara väsentlig enligt 10 § tredje stycket den lagen.

16 §

Ett lufttrafikföretag, dess agent eller en researrangör som vägrar personer med *funktionsnedsättning* eller nedsatt rörlighet transport i strid med artiklarna 3–4.2 i förordning (EG) nr 1107/2006 får åläggas att erbjuda transporterna i fråga. *Åläggandet får förenas med vite.*

Ett lufttrafikföretag, dess agent eller en researrangör som erbjuder priser på ett diskriminerande sätt i strid med artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1008/2008 får förbjudas att göra det. Förbudet får förenas med vite.

Talan om åläggande enligt första stycket och förbud enligt andra stycket väcks vid Marknadsdomstolen av Konsumentombudsmannen.

17 §

I fall som inte är av större vikt får Konsumentombudsmannen meddela föreläggande om sådant åläggande som avses i 15 §.

I *ett* fall som inte är av större vikt får Konsumentombudsmannen meddela *ett* föreläggande om *ett* sådant åläggande *eller förbud* som avses i 16 §. *Bestämmelserna i 28 § marknadsföringslagen (2008:486) ska då tillämpas.*

För ett föreläggande enligt första stycket gäller vad som sägs i 28 § marknadsföringslagen (2008:486).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

7 Förslag till lag om ändring i järnvägstrafiklagen (1985:192)

Härigenom föreskrivs att det i järnvägstrafiklagen (1985:192) ska införas en ny paragraf, 1 kap. 1 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 a §

Särskilda bestämmelser om befordran av passagerare finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1371/2007 av den 23 oktober 2007 om rättigheter och skyldigheter för tågresenärer.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

8 Förslag till lag om ändring i lagen (1985:193) om internationell järnvägstrafik

Härigenom föreskrivs att det i lagen (1985:193) om internationell järnvägstrafik ska införas en ny paragraf, 1 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 a §

Särskilda bestämmelser om befordran av passagerare finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1371/2007 av den 23 oktober 2007 om rättigheter och skyldigheter för tågresenärer.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

9 Förslag till lag om ändring i sjölagen (1994:1009)

Härigenom föreskrivs att det i sjölagen (1994:1009) ska införas en ny paragraf, 15 kap. 1 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

15 kap.

1 a §

Särskilda bestämmelser om befordran av passagerare finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1177/2010 av den 24 november 2010 om passagerares rättigheter vid resor till sjöss och på inre vattenvägar och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

10 Förslag till lag om ändring i lagen (2006:1116) om information till passagerare m.m.

Härigenom föreskrivs att det i lagen (2006:1116) om information till passagerare m.m. ska införas en ny paragraf, 1 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 a §

Särskilda bestämmelser om ersättning och information till passagerare finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1371/2007 av den 23 oktober 2007 om rättigheter och skyldigheter för tågresenärer och i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 181/2011 av den 16 februari 2011 om passagerares rättigheter vid buss-transport och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.